

Arrest

nr. 177 635 van 10 november 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 21 oktober 2014 heeft ingediend om de schorsing en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 september 2014 tot weigering van de afgifte van een visum met het oog op gezinshereniging.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 28 oktober 2014 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 september 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. LIJNEN, die loco advocaat A. DE SCHRYVER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij die de Turkse nationaliteit heeft, dient op 14 mei 2014 bij de Belgische ambassade te Ankara in Turkije een aanvraag in voor een visum lang verblijf (type D) met het oog op gezinshereniging met haar echtgenoot, dhr. K. O., van Belgische nationaliteit.

1.2. Op 19 september 2014 neemt de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) de beslissing tot weigering van de afgifte van het gevraagde visum. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de verzoekende partij kennis neemt op 22 september 2014.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De advocaat van verzoekende partij deelt ter terechtzitting mee dat verzoekende partij in het bezit werd gesteld van een F-kaart. Zij stelt dat zij haar belang behoudt in de mate dat zij de verwerende partij wenst te zien veroordeeld tot de kosten van het beroep. Het gegeven dat verzoekende partij in het bezit werd gesteld van een F-kaart, wordt ter terechtzitting niet betwist door de verwerende partij.

2.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, juncto artikel 39/2, §2 van dezelfde wet kan een vreemdeling bij de Raad een annulatieberoep instellen wanneer hij doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij deze die geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr.St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

Verzoekende partij werd inmiddels door de Belgische autoriteiten een F-kaart afgeleverd. Het verkrijgen van de F-kaart kan worden beschouwd als het finale doel van de in punt 1.1. bedoelde aanvraag en van het beroep dat werd ingesteld tegen de in punt 1.2. bedoelde beslissing.

De advocaat van verzoekende partij brengt geen argumenten bij die erop zouden kunnen wijzen dat zij alsnog een actueel belang heeft bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing, nu zij uitdrukkelijk stelt enkel haar belang te behouden in de mate dat zij de verwerende partij wenst te zien veroordeeld tot de kosten van het beroep.

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

2.3. Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt dat de verzoekende partij op 30 januari 2015 een aanvraag heeft ingediend tot afgifte van een verblijfskaart in de hoedanigheid van echtgenote van een Belg en dat zij vervolgens op 11 augustus 2015 in het bezit werd gesteld van een F-kaart, geldig tot 30 juli 2020.

Uit deze informatie blijkt derhalve dat verzoekende partij een verblijfskaart werd afgegeven in het kader van een aanvraag om gezinshereniging, ingediend nadat de bestreden beslissing werd genomen.

Aangezien verzoekende partij een verblijfsrecht heeft verworven in het kader van een andere aanvraag, die dateert van na de bestreden beslissing, kan niet worden ingegaan op de vraag van haar advocaat om de kosten ten laste van de verwerende partij te leggen.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien november tweeduizend zestien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES